

עין משפט
נר מצוה

תורה אור השלם

תורה אור השלם

1. או הודע אליו חטאתו
אשר חטא בה והביא את
קרבנו שעיר עזים וזב
חמים: ויקרא ד כג
2. או הודע אליו חטאתו
אשר חטא והביא קרבנו
שעיר עזים חמים וזב
חמים על חטאתו אשר
חטא: ויקרא ד כד

מוסף רש"י
האיש מגלה על נדירות
הבדל. אם רדף אנו נחמדות
אשרים אנו נחמדות. וזה
היה שם נדיר, הכן מגלה
יום מלכות ואמרים אנו
המרים אנו (ספר חסד
טו' קל"א על חסד אנו
המרים אנו). וזה שם
הוא שם נדיר, הכן מגלה
יום מלכות ואמרים אנו
המרים אנו (ספר חסד
טו' קל"א על חסד אנו
המרים אנו). וזה שם
הוא שם נדיר, הכן מגלה
יום מלכות ואמרים אנו
המרים אנו (ספר חסד
טו' קל"א על חסד אנו
המרים אנו).

פ' הרא"ש
 זכא נקבה והכא זכר.
 לאידך פ' בשעת המרשה
 ייאי הוקבעו כל אי למה
 יהוא ראוי: היג בזמן
 יהיה אביו נזיר והמריש
 יצות סתומים לנזירותו
 אמר הבן הריני נזיר ע"מ
 זאנלי על מצות [אבא]

יו"ם מגילת של מעות אביר
 כל אם היה הוא ואביר
 יריו והפרסיה אביר מעות
 תומים ומל ואמר הבן
 יריו ומל על מעות אביר
 יעלו לנרבה. ייס דגורס
 אימסא. אבל יריוסו ויעק
 מסתברו אביר למען דגמאר
 לכה היכא דתחלת קבלת
 יריוהו היחל על סמן
 עות אביר. אבל אם בחי
 יביו היה יורב רב הוזק
 תביא קרנות משלו:
 יתה לו בהמה מפורשת
 יעלו ממי לאו אפי
 יתה לום אם מפרשי אפי
 בהמות בעלי מומין
 מפורשות. דאי
 סתום דמי ידור וביא

דמיים נזכר אל ודא
מוזרשים ודא ודא ודא
וה כמזרשים ודא ודא
מוחו כולם. דמזמא
מי כמזמא ודא ודא
המזמא ודא כמזמא ודא
ימי איל שלמים: ודא
א: אירא מעות כיון
חשבת בהמה בע"מ
סתומים. מא אירא דהני
רישא מעות ודא ודא
ליתני הכל כמזמא ודא
רישא ודא ודא כמזמא
ע"מ פילו לזכרה. ומשני
זין דבע"מ קדושה ודא
ינינו מעות. מוכיח כמזמא
ירבו כקרבן וכו' כמזמא

- ירבונו חד בנשיא וחד ב:הדיוט, אחד בכבשה
- יחד בשעירה וקמא קא
- ייש בקרבנו הוא יוצא
- יענו יוצא בקרבן אביו
- אם הפריש אביו קרבן על
- יענו סקילה: תלמוד לומר

כז:

מחו הצעלים דלמיחה אולא א
יבה צריך למימר ומאי קמ"ל
מוכחא מדרב חסדא דבעופות
ק. לומר דרב פפא ס"ל דרב

מִי מַצִּית אֶמְרַת הַדָּוִן

הכא נקבה הכא זכר
אמרינן בהמה בעלת
ת"ש⁶ כיצד אמרו ה'
אביו בזמן שהיה (6) ה'
אביו מעות לנידירות
ע"מ שאגלה על מו'
מעות חסומות יפל'
בהמה מופרשת חמא
עולה ושלמים יקרב'
בעלת מוס לא חמי'
כסתומה דמיא מאי'
היתה לו בהמה בעו'
הכי נמי בעלת מוס
דמי היינו מעות מתיב'
הוא יוצא ואינו יוצא
יצא בקרבנו של אבי'
על החמורה או מן הו'
יוצא בקרבן שהפריש'
הקלה או מן החמור'
2 בקרבנו קרבנו *הקרב'
בקרבנו של אביו יכיו'
בבהמה שהפריש אפי'
מן החמורה על החמ'
מגלח על בהמת אדם
במעות שהפריש אביו
הקלה או מן הקלה
אדם מגלח על

[illegible]

נקט ברישא מעות ה"ל למי
[מעות] וא"ם ואח"כ לא פריך מ
ספיר ומשכמו פריך
התורה אכל בנחתו קתי מע
ז מוס דרבי (בספיר) בנתיק
התורה וחד בשעירה: וא"ר
אכל קדאמ נמי תנר הכי אכל
בדאמנן כשליה
בניירות. כדאמנן
הימין דלכא נשית מעות
אזא חלל כיפר רש ושל
ועוד יש לומר דודאי לע
האחרי וחדאפניו
אחרי וא"ר חסותו
אחרי וא"ר חסותו

יִצְחָק בְּאוֹתוֹ קָרְבָן: מִן הַקֶּלֶה הַלֵּב וְדָם וְשֵׁן
הַחֲמוּרָה אֵינּוּ יִצְחָק: שֶׁהָיָה אֵין אָדָם מְגֵלֵּל

מי מינים אמרם דהאיך דעוהא טעמא תהיב עולה דא הויא דלשון
הטעמא הויא נקבה והאי דעוהא דא זכר: ומסיב דא הויא מונחא ומא
למרינן דהכמה בעלמא מוס כספומה דמיא והמניא כידא אמרו
האיא מנלה דו: ה"ב יחד אמרו האיא מנלה על גירודא אביז בומן
האיא מנלה מנלה מנלה מנלה על הפריסא אביז מנלה
לגירודא ומא (א) דו: דריני גיר ע"מ

שגלה על משום אצל אין סוף מגלה
 על משום אציו סיו לו משום ססומין
 כו' וסדר שהשנה אינה א' כן
 דמעיךאל הוה ליה למיתני מגלה
 על נזירות אצל אלף רב המנונה
 דנני לאסויי סירכא מינה טריחא
 ליה מילתא למיתני כיצד הוה מגלה
 והוא מדלג לו ונקוט כפיפא
 משום דנני פרכי מינה אין זה מגלה
 על משום אציו הויאל וכבר מרת
 אציו קודם שקיבל עליו זה משום
 אצל כסידא דנריחא מפרש כיצד
 מגלה על נזירות אציו ד' בדמפרש
 כפיפא דמתי' היספ ד' כסמה
 כמפרש. כלומר שהפריש ג' כסמות
 אצל לא פ' כיחא לטמא ואילו לעלה:
 מאי לאו אפי' בעלמא מוס. שהן בעלי
 מוין וקא חשיב להו כמפרש. קרב
 דקאמר התעלמא תמות והעולה קרב
 כלומר ממכר וביצא דמיה עולה
 וקסא לר"י דאמר [וכן] בעלת מוס
 כסתומה דמאי ויפלו דמיה לנדרה
 דכין משום ססומין: לא כמפרש.
 ההלכה יקרב ומאסו הכי הויין להו
 כמפרשין: מאי איריא. דמני משום
 כסתומין דמנין יתני כהמה בעלת
 מוס ואנא אמינא מדכהמה דמאי
 מוס כסתומה כ"ס משום: כפי נמי.
 קמי דכהמה בעלת מוס למאי
 קדישא דמני ודמי משום נזירה ויין
 דקמי משום: לא אילךרין א' למיתני
 בעלת מוס: מפני רבא. אשר נשא
 עות אביו נזירות

יחטא וגו' והביא את קרבנו בקרבנו הוא יואל: יכול לא [יאל]
בקרבו אצו **הפריש**. אציו מן עזירה קלה עובר כגון שבעת
 העדות ושבעות כטיו: **על החמורה** שכן חטא כגון שאלל נפש
 ודם או חמורייב חמייב מיתות בית דין: **לחמור לומר**. ואם חלפ
 אחת חמטא והביא (את) קרבנו: **שפרי אין אדם מגלה על בהמה**
אציו בניירות. דמתן (ולקח דף ל) מי שהיה הוא ואציו מירין והפריש
 אציו מעות חמטיו כו' דמקלמא מעות ולא אחר בהמה
 שמת מינה דעל מעות הוא דמגלה ולא על בהמה (א)
 בזמן
 ביו מעות מירוש בכתמא ומת ואמר הכן הריני מגלה על מעות אצו
 יסי יאפסא וניקסא וז עקרי: **הייתה** זו בהמה מופרשת [מחטא]
 הטהרה בע"ה מוב. כלומר מאי לאו אציו הפריש אציו שלש בהמות
 לאס דן מעות חמטיון פדולת מוס הכחמיון דמירין דמנה דעגלי מוס
 דבהמה חמטיוהי אצל פדולת מוס הכחמיון דמירין דמנה דעגלי מוס
 דבהמה חמטיוהי אצל פדולת מוס הכחמיון דמירין דמנה דעגלי מוס

ב'רישא היתה לו בהמה בעלת מוס דלמי הוי שפיר טפי למחיה
 'חתי' דקחמי משום קחומין ופלו לנדבה ואי בהמה בעלת מוס כמעות
 דכולה ב'רישא כקחומין! מ'יירי וא"ל ליחמי כולה בעל בעל
 משורשן דלמי קחי בתר הכי משום קחומין ומחלק הכל כמעות
 [מעות] **מ'תיב רבא** קריגנו. כ'פשתא! כ'נשי יתסח ושלש
 בקרבן אביו. י"ע דמה אלתריך קרא הא ודאי דחטאת שמתו
 ואלא הוא בקרבן אביו שהפריש מן הקלה על הקלה וכו':
 שפירקין שאינו מגלה ע"אזוי כי אם על משום קחומין דלא החכר
 ין דוק! ח' הוי מדקדק דלמי כ"א דלמי כפ"ק דבזבחים (דף ע') חטאת
 תס' מ'יירי שלא היה חייב שהיה כי אם חטאת חלב ולכן עדיף אבל
 להפסד כו כשביל חטאת חלב שהיה עומדת לכך איכא מאן
 כשורא לעוקר ממה שהיה מחילה לכן לא כירב:
 מ'סורא וקרא וכו' ור'נשי וכו' חילת מן חטאת על ארז מ"ח וכו'

[illegible]

ע סתומים שהפריש אביו:

מסורת הש"ס

(א) לקמן ל: (ב) הכל כדרימות
 (ג) (ד) וס"א: ח"ל קרבו
 בקרבנו, (ד) ז"ל המנוח,
 (ה) ג"א כמשובין, (ו) ז"ל
 אשר, (ז) ז"ל נירוד, (ח) ש"ך
 לדף כ"ח, (ט) ז"ל חטאח,
 (י) ז"ל לעבירה,

נוסחת הריב"ן

(א) קר: (ב) ארצו: (ג) וקא:
(ד) וכדמפרש: (ה) דמיל לה:
(ו) (למחני) ליתא בכיי:
(ז) (והביא את כר בקרבן
ארצו) כיו ליתא בכיי: (ח) על
בהמה ת"ל והביא את קרבנו
שעיר עזים תמימה על
חטאתו על שיהא קרבנו
לשום חטאתו:

הגהות הב"ח

(א) גב' בזמן שהיא אביר
דור והפרס אביר כלי
ותיבת הוא נחמק: (ב) אביר
ע"מ שאגלה כל מעות אביר
אין זה מבלע על מעות
אביר היו לו מעות
סתומות: (ג) רש"י דה
הכי גרסינן וכו' מעות
למיתות ומת ואמר
מיר וכו' מעות אביר
אלא רב המטנע וכו' חגלה
הוא מדלג כה ונקט סיפא
משום דכתי' שרץ מינה
כלי' וכו':

הגהות מהר"ב

[illegible]

נגהות התוספור

1. ציל וסחט חטאת אף.
2. בקים דליתא. 3. ציל
4. וסחט. 5. ציל אר בנקיקא.
6. בעלים אר בנקיקא חתן.
7. מינית אומר כן מחקה.
8. מינית וסחט חטאת דבר.
9. אומר דלחמך בעניתינו דבר.
10. שפסוקא. מחקה. 7. ציל
11. בעניתינו. 8. ציל שפסוקא
12. אפי' לחטאת סכא הלכא מי.
13. ציל דמינית. 9. מינית.
14. בעניתינו וסחט חטאת מי.
15. מחקה. 12. דלחמך קרנטי.
16. ציל דלחמך קרנטי. 13. ציל
17. חטאת. 15. ציל לחטאת.